

Dosarul nr. 2rac-131/19

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) S. Stratan

Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) N. Simciuc, I. Țurcan, I. Cotruță

ÎNCHEIERE

10 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Iacov&LC”,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Iacov&LC” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Continent-M” cu privire la încasarea sumei și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 3 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 20 decembrie 2018 SRL „Iacov&LC” a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Continent-M”, solicitând încasarea sumei de 15 500 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii s-a indicat că foștii soți Larisa Moșoi și Vladimir Moșoi au fost asociații și proprietarii întreprinderii SRL „Continent-M”, deținând cote de participare în mărimi de 49 % și respectiv 51 %.

În anul 2012 au decis să reorganizeze întreprinderea, prin separarea cotei Larisei Moșoi în mărime de 49 %, întreprinderii nou create SRL „Iacov&LC”.

Ulterior, în baza declarației directorului SRL „Continent-M” din 13 mai 2012, Vladimir Moșoi, a fost dat acordul înregistrării adresei juridice a SRL „Iacov&LC” pe adresa unei proprietăți a întreprinderii în proces de reorganizare, mun. Chișinău, str. Gheorghe Asachi 27. În declarație Vladimir Moșoi a menționat că după reorganizarea companiei SRL „Continent-M”, încăperea (bar-terasă) de pe str. Gheorghe Asachi, 27, urma să treacă în proprietatea companiei nou create.

Între SRL „Continent-M” și SRL „Iacov&LC” a fost încheiat un contract de comodat, potrivit căruia încăperea nelocuibilă cu suprafața de 12 m.p. de pe str. Gheorghe Asachi, 27, a fost dată folosință cu titlu gratuit pentru înregistrare și activitate curentă firmei SRL „Iacov&LC”, ne fiind stabilit vreun termen.

În procesul de reorganizare a fost aprobat bilanțul contabil de partajare a activelor și pasivelor întreprinderii, conform căruia, fiecărei firme îi revenea în

proprietate câte un imobil, și anume întreprinderii SRL „Iacov&LC”, barul-terasa de pe str. Gheorghe Asachi, 27, iar SRL „Continent-M”, oficiul din mun. Chișinău, șos. Hîncești, 2, ap. 2.

La 8 iunie 2012, întreprinderea SRL „Iacov&LC” a fost înregistrată cu adresa juridică de pe str. Gheorghe Asachi, 27, iar în luna iulie 2012, administratorul SRL „Iacov&LC” a intrat în posesia și folosința efectivă a încăperii menționate.

S-a indicat că în luna septembrie a anului 2012, SRL „Iacov&LC” a efectuat lucrări de reparație a încăperii de pe str. Gheorghe Asachi, 27, pentru ce s-au cheltuit 15 500 lei, fapt confirmat prin dispoziția de plată din 7 septembrie 2012.

Lucrările de reparație au avut loc peste două luni de la încheierea contractului de comodat la 7 septembrie anului 2012. Neajunsurile obiectului nu au fost menționate de către pârât ca parte a contractului de comodat.

Reparația era necesară nu numai pentru activitate comercială, dar și pentru conservarea bunului.

La fel, s-a menționat că la 10 decembrie 2012 SRL „Continent-M” a intentat în instanța de judecată o acțiune privind anularea hotărârii de reorganizare din 14 august 2012, iar ca urmare, instanțele de judecată au lăsat bunul imobil de pe str. Gheorghe Asachi, 27 în proprietatea SRL „Continent-M”.

Astfel, în acțiune s-a invocat că SRL „Continent-M” este obligată să restituie SRL „Iacov&LC” costul lucrărilor de reparație efectuate, în sumă totală de 15 500 lei.

Prin hotărârea din 2 aprilie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, cererea de chemare în judecată a fost admisă.

S-a încasat de la SRL „Continent-M” în beneficiul SRL „Iacov&LC” suma de 15 500 lei, cu titlu de datorie pentru lucrările efectuate, 3 000 lei cu titlu de cheltuieli pentru serviciile de asistență juridică și 460 lei cu titlu de cheltuieli pentru achitarea taxei de stat.

La 13 aprilie 2018, SRL „Continent-M” a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea ei și emiterea unei noi hotărâri, prin care cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Iacov&LC” să fie respinsă.

Prin decizia din 3 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de SRL „Continent-M”.

S-a casat integral hotărârea din 2 aprilie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru și s-a emis o nouă hotărârea prin care:

S-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Iacov&LC” împotriva SRL „Continent-M”.

S-a încasat de la SRL „Iacov&LC” în beneficiu SRL „Continent-M”, cu titlu de cheltuieli de judecată suportate în instanța de fond și instanța de apel, suma de 345 de lei pentru achitarea taxei de stat și 5 500 lei cheltuieli pentru asistența juridică.

În motivarea soluției, instanța de apel a reținut că acțiunea SRL „Iacov&LC” privind încasarea de la SRL „Continent-M”, a sumei de 15 500 lei, pentru lucrările de reparație a bunului imobil (barul-terasa situate pe str. Gheorghe Asachi, 27), este neîntemeiată, or, probele anexate la dosar nu confirmă faptul achitării de către SRL „Iacov&LC” a serviciilor de reparație.

În acest sens, instanța a menționat că comanda nr. 009716 din data de 7 septembrie 2012 eliberată de SRL „Iunes Grup”, nu îmbracă forma unei facturi și nu confirmă faptul achitării serviciului.

La materialele dosarului nu au fost prezentate probe cu privire la executarea și respectiv predarea/recepționarea lucrărilor, pentru care SRL „Iacov&LC” solicită încasarea sumei de la SRL „Continent-M”.

La 16 ianuarie 2019, SRL „Iacov&LC” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 3 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, cu menținerea hotărârii din 2 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel nu a dat apreciere justă probelor anexate la dosar și a apreciat arbitrar probele administrate.

Astfel, a menționat că instanța de apel, a dat o soluție care nu are putere de convingere, deoarece nu este clară, precisă și fermă.

A relatat că i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil deoarece nu i-au fost oferite serviciile unui traducător la ședințele de judecată, fiind vorbitoare de limbă rusă.

La fel, consideră că instanța de apel nu a stabilit circumstanțele de fapt, legea materială ce guvernează raportul juridic, prin urmare nu a aplicat legea care trebuia aplicată și a interpretat eronat normele de drept material, concluziile instanței de apel fiind în contradicție cu circumstanțele și materialele cauzei.

A menționat că instanța de apel urma să țină cont și de faptul că în perioada examinării litigiului cu privire la procedura de reorganizare și partajare a bunurilor de către instanțele de judecată, întreprinderea SRL „Iakov&LC”, în persoana directorului Larisa Moșoi, nu am avut activitate comercială, și respectiv neavând documentele necesare ca persoană juridică, pentru reparația efectuată cheltuielile au fost suportate din cont propriu.

Prin referința din 25 martie 2019, societatea intimată SRL „Continent-M”, reprezentat de avocatul Ludmila Covganeț, a solicitat ca recursul SRL „Iakov&LC” să fie declarat inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele dosarului atestă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa participanților la proces la 30 octombrie 2018, însă la materialele dosarului lipsește dovada legală de recepționare a acesteia.

Totodată, în cererea de recurs s-a indicat că decizia a fost recepționată la 6 decembrie 2018.

Din aceste considerente, Colegiul consideră că recursul din 16 ianuarie 2019 este declarat în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea

Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmets împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de SRL „Iakov&LC” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Societatea cu Răspundere Limitată „Iakov&LC”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Svetlana Filincova

Dumitru Mardari